

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 67 (5741) 22 сакавіка 1937 г., панядзелак ЦЕНА 10 КАП.

С Ё Н Н Я У Н У М А Р Ы

ПІСЬМО ЦК ВКП(б) ДА УСІХ АРГАНІЗАЦЫЙ ВКП(б) «АБ АРГАНІЗАЦЫІ ВЫБАРАЎ ПАРТОРГАНАЎ».
Пленум ЦК КП(б)Б.

Даклад тав. ЖДАНАВА аб выніках Пленума ЦК ВКП(б) на сходзе актыва ленинградскай арганізацыі ВКП(б).

ПІРАДАВЫ АРТЫКУЛ — Парадак выбараў партыйных органаў.

Пастанова прэзідыума Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР — Аб дзяржаўным гербу Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Пастанова Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта і Савета Народных Камісароў ССРСР — Аб вызваленні сельскіх саветаў ад абавязкаў па вылічэнню і спяганню грашовых падаткаў, страхавых плацяжоў і натуральных паставак.

Ш. Эліава — Батумская дэманстрацыя.

Е. Меліскава — Выстаўка народнай творчасці.
Стомін — Работы ў горадзе асудзена на другі клас Міцін — Школьнае дабрадзейнае пракурора.
ЗА РУБЯЖОМ:
Крах новага наступлення ітэлігенцтва ў Іспаніі.
Разгром італьянскага экспедыцыйнага корпуса.
Бомбартава Фрэнцы патрабуе роспуску фашысцкіх сіл.
Выступленне польскага прэзідэнта Масціцкага.

Парадак выбараў партыйных органаў

У жыцці нашай партыі адбываюцца значна большыя падзеі. Рашэнні Пленума Цэнтральнага Камітэта ўсё больш і больш партыйнага масу.

Завочныя сходы партыйнага актыва маскоўскай, ленинградскай і кіеўскай арганізацый і адбываюцца сходы актываў у гарадах паказваюць выключна высокім крытыкі і самакрытыкі на ўсіх актах; за нямногім выключеннем, большыя рашуча і смела выкрываюць буйныя нехаткі ў партыйнай і гаспадарчай рабоце, бяруть нах абстрактныя абстрактныя кіраўнікоў і ўносяць дэталы прапановы. Жыватворныя рэпер самакрытыкі дапамагаюць вынесці з партыі ўсё чужое большымі. Самакрытыка ішча больш агуртывае партыйнага актыва вакол нашата Цэнтральнага Камітэта, умацняе бяздольнасць кожнага члена партыі.

Пад спягом унутрыпартыйнага демократычнага партыя лідэра — Сталіна прысутнае зараз да больш сур'ёзнай работы — да выбараў партыйных органаў. Публікуе мае сшырк «Правды» партыі ЦК ВКП(б) да ўсіх арганізацый ВКП(б) «Аб арганізацыі выбараў парторгану» дае выразны і асэнс аказа, як будзе праводзіцца выбары. У аснове гэтага пісьма ляжыць дырэктыва Пленума Цэнтральнага Камітэта:

«Забараніць пры выбарах партыйных органаў галасаваць спісам. Галасаванне праводзіць па асобных кандыдатурах, забяспечваючы пры гэтым усім членам партыі неабходнае права адроду кандыдатаў і крытыку апошніх. Усталяваць пры выбарах партыйных органаў закрытае (тайнае) галасаванне кандыдатаў».

Ленін і Сталін вучаць нас правільнаму і дасканалому падбору партыйных кіраўнікоў. Давя азнакі павінны легчы ў аснову пры апыты той або іншай кандыдатуры. Па-першае, палітычны твар кіраўніка, яго ўменне ўладць большымі, яго бязмежная адданасць партыі і Цэнтральнаму Камітэту. Па-другое, пі прыгодны чалавек для данай работы, што ён за сабе прадстаўляе з дэдавага боку. Толькі такім чынам, спалучыўшы гэтыя два азнакі, паставіла маючы іх на ўвазе, трэба падыходзіць да выбараў партыйных кіраўнікоў. Варта толькі разарваць гэтыя азнакі, падзеі адбываюцца — і будзе парухан важнейшы большымі прымыны падбору кадраў, адкрыта ласейка для ворагаў і дуршнілаў.

Новы парадак выбараў кідае праблему грубым паруханнем унутрыпартыйнай демократыі ў такім важнейшым і каронным пытанні партыйнага будаўніцтва, як выбары дэлегатаў на канферэнцыі і выбары парторгану. Кожны член партыі мае права і магчымасць высвоваць на канферэнцыі і ў кіруючыя органы лобода члена партыі, прычым поўнашча забяспечвацца станаўленні і крытычнае абмеркаванне кожнай кандыдатуры. Сход партыйнай арганізацыі або партыйная канферэнцыя выслоўвае ўсе довады ў абарону або супроць той або іншай кандыдатуры, уважліва іх уважвае і прымае рашэнне — уключаць або не ўключаць готу кандыдатуру ў спіс, наменаны сходам або канферэнцыяй для закрытага (тайнага) галасавання.

Нам патрэбны партыйныя работнікі — сапраўдныя, падліныя арганізатары, большымі важкі мас.

«Што значыць быць правядорам-арганізатарам у нашых умовах, калі ва ўладзе стаіць пролетарыят? — гаварыў таварыш Сталін. — Гэта не значыць падараш памочнікаў, складзі калішчыры і даваць праз іх распараджэнні. Быць правядорам-арганізатарам у нашых умовах гэта значыць, па-першае, ведаць работнікаў, умець схватываць іх дасойствы і нехаткі, умець павысіць іх да работнікаў, па-другое, умець расставіць работнікаў так:

«Пасля абмеркавання кандыдатуры, супроць якіх наступілі аргументы, — гаворыць у пісьме ЦК — неабходна, у кожным асобным выпадку, у парадку адкрытага галасавання, рашыць пытанне аб уключэнні або неўключэнні данай кандыдатуры ў спіс, які складаецца партыйнай канферэнцыяй (сходам) для правядзення выбараў у партыйныя органы закрытым (тайнага) галасаваннем.

1) каб кожны работнік адчуваў сябе на месцы;

2) каб кожны работнік мог даць рэвалюцыйны максімум таго, што поугд адродны ён даць на сваіх асабных якасцях;

3) каб такога ролу расстаноўка работнікаў даў у сваім рэзультатах не перабор, а ўзгодненасць, аднаства, агучылі ўладу работы ў паліцы;

4) каб агучылі напрамак арганізацыйнага і палітычнага служыць выражэннем і ажыццяўленнем той палітычнай ініцы, у імя якой праводзіцца расстаноўка работнікаў па пастах».

«Пасля абмеркавання кандыдатуры, супроць якіх наступілі аргументы, — гаворыць у пісьме ЦК — неабходна, у кожным асобным выпадку, у парадку адкрытага галасавання, рашыць пытанне аб уключэнні або неўключэнні данай кандыдатуры ў спіс, які складаецца партыйнай канферэнцыяй (сходам) для правядзення выбараў у партыйныя органы закрытым (тайнага) галасаваннем.

Вось такога высокай прымычывасці, вольна такога надыходу да падбору і расстаноўкі кадраў нічо няма ва многах арганізацыйных. Большы ўгодна вынадаў, калі кадры падбіраюцца па сямейнай аднацы, па меркаваннях зусім не палітычнага характара. «Правда» ўжо пісала аб сакратару Ірраслаўскага абкома тав. Байнова, які прывёў у Ірраслаўль а Дабасна імяны штат «сваіх» людзей і паслаў іх на кіруючыя пасты. Або што, напрыклад, можна сказаць аб тав. Мірамане, сакратару Казахстаўскага крайкома ВКП(б), які пераняў у Казахстаў вямалую колькасць асабста аму адродных работнікаў, даўка не азубілі верхніх нашай партыі і яе Цэнтральнаму Камітэту.

«Пасля абмеркавання кандыдатуры, супроць якіх наступілі аргументы, — гаворыць у пісьме ЦК — неабходна, у кожным асобным выпадку, у парадку адкрытага галасавання, рашыць пытанне аб уключэнні або неўключэнні данай кандыдатуры ў спіс, які складаецца партыйнай канферэнцыяй (сходам) для правядзення выбараў у партыйныя органы закрытым (тайнага) галасаваннем.

Шкода такога збыватальскага падбору кадраў выдочна. Такі падбор, па-першае, сведчыць аб недавер'і да мясцовых кадраў. У сваю чаргу мясцовыя кадры дэдукава адносіны да кіраўніцтва, якое складаецца з такіх сямейных пляхам. Падобная практыка палітычна і значна зніжае ўзровень самакрытыкі.

«Пасля абмеркавання кандыдатуры, супроць якіх наступілі аргументы, — гаворыць у пісьме ЦК — неабходна, у кожным асобным выпадку, у парадку адкрытага галасавання, рашыць пытанне аб уключэнні або неўключэнні данай кандыдатуры ў спіс, які складаецца партыйнай канферэнцыяй (сходам) для правядзення выбараў у партыйныя органы закрытым (тайнага) галасаваннем.

Усе гэтыя факты трэба адрод памочніц партыйным арганізацыям і павіраваць аб неяснасці такога актыва большымі палыходу ва падбор кадраў. Мы пачынаем выбары парторгану па-новому, і значыцца, патрэбна да канца выкрыць усе скажаны ўнутрыпартыйнай демократыі, асудзіць іх раз і назавсёгда.

«Пасля абмеркавання кандыдатуры, супроць якіх наступілі аргументы, — гаворыць у пісьме ЦК — неабходна, у кожным асобным выпадку, у парадку адкрытага галасавання, рашыць пытанне аб уключэнні або неўключэнні данай кандыдатуры ў спіс, які складаецца партыйнай канферэнцыяй (сходам) для правядзення выбараў у партыйныя органы закрытым (тайнага) галасаваннем.

Партыя зноў уважліва выбары ў Пархоўны Совет, калі сама поўнашча перабудова на демократычны лад. Трэба рашуча і хутка пакончыць з паруханнем законаў партыі, з паруханнем унутрыпартыйнага демократычнага і статау партыі, з ушчамленнем праваў членаў партыі, з перапытай практыкай каагітатцы і назначэнства ў партарганізацыі. Тайнае і персанальнае галасаванне ёсць самы верны спосаб арганізацыйнага забяспечвання крытыкі і самакрытыкі ў партыйнай арганізацыі.

«Пасля абмеркавання кандыдатуры, супроць якіх наступілі аргументы, — гаворыць у пісьме ЦК — неабходна, у кожным асобным выпадку, у парадку адкрытага галасавання, рашыць пытанне аб уключэнні або неўключэнні данай кандыдатуры ў спіс, які складаецца партыйнай канферэнцыяй (сходам) для правядзення выбараў у партыйныя органы закрытым (тайнага) галасаваннем.

Імя сумненні ў тым, што партыя напыхова справіцца з сваімі новымі задачамі. Закрытыя выбары партыйных органаў будуць выдатнай школай большымі выхавання камуністаў. Разгорваючы крытыку і самакрытыку, партыйныя арганізацыі будзюць кіраўнікоў, бязмежна адданых справе Леніна—Сталіна, леныска-сталінскаму ЦК Партыі, ішча больш умацаваныя і агуртываныя, павышае працоўныя масы наперад, да новых перамог соцыялізма.

АБ ДЗЯРЖАЎНЫМ ГЕРБУ САЮЗА СОВЕЦКІХ СОЦЫЯЛІСТЫЧНЫХ РЭСПУБЛІК

Пастанова прэзідыума Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта ССРСР

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік пастанавіла:

У аснове азнакі з арт. 143 Канстытуцыі Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік зацвердзіць наступны ўаод дзяржаўнага герба Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта ССРСР М. КАЛІНІН.
Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта ССРСР І. АКУЛАУ.
Масква, Крэмль, 17 сакавіка 1937 года.



СХОД АКТИВА ЛЕНИНГРАДСКАЙ АРГАНІЗАЦЫІ ВКП(б)

ДАКЛАД ТАВ. ЖДАНАВА АБ ВЫНІКАХ ПЛЕНУМА ЦК ВКП(б)

3 15 па 19 сакавіка адбываўся сход актыва ленинградскай партыйнай арганізацыі, прыведзены вынікам Пленума ЦК ВКП(б). Даклад аб выніках Пленума ЦК ВКП(б) адрод сакратар ЦК і Ленинградскага абкома і гаркома партыі тав. Жданава.

Тав. Жданаў падрабозна азначыў актыўнасць партыі Пленума ЦК ВКП(б), адрод сакратару ЦК і Ленинградскага абкома і гаркома партыі тав. Жданава.

Характарыстычны пазор у палітычным жыцці краіны, у сувязі з уважэннем Сталінскай Канстытуцыі ССРСР, тав. Жданаў падкрэсліў, што падыходзіла да канца дэмакратычныя выбары вархоўных органаў краіны ў канчатковым выніку прывядуць да далайскага ўмацнення палітычнай актывнасці мас і ўмацнення палітычнай працоўных у работу па кіраванню дзяржавай, да распырвання базы і да далайскага ўмацнення диктатуры рабочага класа. Новыя выбары — сур'ёзнейшы азнак для ўсіх партыйных і соцыялістычных арганізацый.

ПЛЕНУМ ЦК КП(б)Б

Гэтымі днямі адбыўся пленум ЦК КП(б)Б. Пленум абмеркаваў вынікі Пленума ЦК ВКП(б) і прыняў па гэтым пытанню рашэнне.

Пленум падверг крытыцы нехаткі і памылкі бюро ЦК і ўсёй КП(б)Б, Статау партыі і партыйных арганізацый КП(б)Б груба парухаўся, асноўны прымыны арганізацыйнага будаўніцтва нашай партыі — дэмакратычныя выбары — быў у партыйных арганізацыях Беларусі пахмен неабходнай практыкай каагітатцы і прамым назначэнствам, ля гэта мела месца ў ЦК КП(б)Б, а таксама ў Слуцкай, Гомельскай, Бабруйскай, Барысаўскай і разе дугіх партыйных арганізацый.

Гэта супроцьстая аснова большымі практыка работы партыйных арганізацый КП(б)Б прывяла да бяздольнасці ў рабоце кіруючых партыйных органаў КП(б)Б і іх адыходу ад прамой адказнасці перад партыйнымі масамі, да страта рэвалюцыйнай пільнасці і пазбавіла членаў КП(б)Б іх аказных правоў патролю над дзейнасцю партыйных органаў, чым былі паруханы правільныя ўзаемаадносіны паміж кіраўнікамі і партыйнымі масамі.

Усё гэта стварыла ў партыйных арганізацыях і сродку іх кіраўнікоў асферу самаўладнасці і дэмакратычнай, тармазіла разгорванне большымі крытыкі і самакрытыкі, даючы магчымасць контррэвалюцыйным трагічным багдэтам, ішчымак і дыверсантам пад гімн хвалебных песень, угодніцтва і пахаліства перад партыйнымі кіраўнікамі ўспячыць іх пільнасць, упрэцца да іх у давер'е, прамічыць не толькі ў совецка-гаспадарчы, але і ў партыйны апарат і спавіта тварыць гучную пахручыю работу.

Пленум ЦК КП(б)Б азначыў, што бюро ЦК КП(б)Б не вольна рашучай барацьбы з гэтай чужай большымі практыкай, якая ўзаранілася ў рабоце кіруючых партыйных органаў КП(б)Б Беларусі, што асабліва непапухчыла на ўмовах партарганізацыйна-арганізацыйна, якой з'яўляецца КП(б)Б.

Пленум звярнуў увагу партыйных арганізацый на неабходнасць хутка перамагчы нехаткі і памылкі ў партыйнай рабоце, каб уважліва рост палітычнай актывнасці мас, стаць на чале новых, да канца дэмакратычных выбараў, забяспечыць поўнае ажыццяўленне Сталінскай Канстытуцыі, умацоўваючы і павырачой базу диктатуры пролетарыята.

Пленум ЦК КП(б)Б азначыў, што бюро ЦК КП(б)Б не вольна рашучай барацьбы з гэтай чужай большымі практыкай, якая ўзаранілася ў рабоце кіруючых партыйных органаў КП(б)Б Беларусі, што асабліва непапухчыла на ўмовах партарганізацыйна-арганізацыйна, якой з'яўляецца КП(б)Б.

Пленум ЦК КП(б)Б азначыў, што бюро ЦК КП(б)Б не вольна рашучай барацьбы з гэтай чужай большымі практыкай, якая ўзаранілася ў рабоце кіруючых партыйных органаў КП(б)Б Беларусі, што асабліва непапухчыла на ўмовах партарганізацыйна-арганізацыйна, якой з'яўляецца КП(б)Б.

Пленум звярнуў увагу партыйных арганізацый на неабходнасць хутка перамагчы нехаткі і памылкі ў партыйнай рабоце, каб уважліва рост палітычнай актывнасці мас, стаць на чале новых, да канца дэмакратычных выбараў, забяспечыць поўнае ажыццяўленне Сталінскай Канстытуцыі, умацоўваючы і павырачой базу диктатуры пролетарыята.

Пленум ЦК КП(б)Б азначыў, што бюро ЦК КП(б)Б не вольна рашучай барацьбы з гэтай чужай большымі практыкай, якая ўзаранілася ў рабоце кіруючых партыйных органаў КП(б)Б Беларусі, што асабліва непапухчыла на ўмовах партарганізацыйна-арганізацыйна, якой з'яўляецца КП(б)Б.

Пленум звярнуў увагу партыйных арганізацый на неабходнасць хутка перамагчы нехаткі і памылкі ў партыйнай рабоце, каб уважліва рост палітычнай актывнасці мас, стаць на чале новых, да канца дэмакратычных выбараў, забяспечыць поўнае ажыццяўленне Сталінскай Канстытуцыі, умацоўваючы і павырачой базу диктатуры пролетарыята.

АБ ВЫЗВАЛЕННІ СЕЛЬСКІХ СОВЕТАЎ АД АБАВЯЗКАЎ ПА ВЫЛІЧЭННЮ І СПЯГАННЮ ГРАШОВЫХ ПАДАТКАЎ, СТРАХАВЫХ ПЛАЦАЖОЎ І НАТУРАЛЬНЫХ ПАСТАВАК

Пастанова Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта і Савета Народных Камісароў ССРСР.

Новыя палітычныя, гаспадарчыя і культурныя задачы, паставленыя ў сувязі з новай Канстытуцыяй перад сельскімі саветамі, як выбарнымі органамі совецкай улады ў вёсцы, патрабуюць кароннай змены дэмакратычнага ў сучасны момант і не адпавядаюць больш ітарэсам сялянска-рабочага, пры якім на сельскія саветы ўкладзена ўся работа па вылічэнню і спяганню грашовых падаткаў і натуральных паставак з гаспадарчых калгаснікаў і адродных сялян.

У адпаведнасці з гэтым Цэнтральны Выканаўчы Камітэт і Совет Народных Камісароў ССРСР пастанавілі:

1. ПА ГРАШОВЫХ ПАДАТКАХ І СТРАХАВЫХ ПЛАЦАЖАХ

1. Вызваліць з 1 ліпеня 1937 г. сельскія саветы ад абавязкаў па вылічэнню і спяганню грашовых падаткаў і плацяжоў па дзяржаўнаму страхаванню.

2. Укладзіць з 1 ліпеня 1937 г. усю работу па вылічэнню і спяганню грашовых падаткаў і плацяжоў па дзяржаўнаму страхаванню на раённыя фінансавыя аддзёлы, павялічыўшы адпаведна штаты палатковых і страхавых інспектараў.

Даручыць Народнаму камісарыяту фінансаў ССРСР арганізаваць масы па прыёму падаткаў і страхавых плацяжоў у вёсцы.

3. Сельскія палатковыя і страхавыя камітэты, якія існуюць пры сельскіх саветах, скасаваць.

4. Пахчыць за сельскімі саветамі вылічэнне, збор і расхоаванне сродкаў па аснове складання сельскага насельніцтва па аснове асабога закона.

5. Скасаваць з 1 жніўня 1937 г. пасты казначэй і рахункаводоў у сельскіх саветах, укладчы іх абавязкі на сакратароў сельскіх саветаў.

6. Вызваліць сельскія саветы з 1 ліпеня 1937 г. ад абавязкаў па ўручэнню абавязаватальстваў, уліку і спяганню абавязковых натуральных паставак.

7. Укладзіць з 1 ліпеня 1937 г. гэтыя абавязкі на раённага ўпаўнаважанага камітэта па загатоўках пры СНК ССРСР, у сувязі з чым стварыць на ўсёх сельскіх раёнах пасоды раённых ўпаўнаважаных камітэта па загатоўках пры СНК ССРСР і арганізаваць іспектуру.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта ССРСР Г. ПЕТРОВСКІ.
Старшыня Савета Народных Камісароў ССРСР В. МОЛАТАУ.
Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта ССРСР І. АКУЛАУ.
Масква, Крэмль, 21 сакавіка 1937 г.

У СОЎНАРКОМЕ САЮЗА ССР

Заслоўшы даклад урадавай камісіі па прычыне другой чаргі арбонскага радыуса маскоўскага метрапалітана — ад Смаленскай плошчы да Кіеўскага вакзала даўжыняй 1,170 метраў, Совет Народных Камісароў Саюза ССР зацвердзіў акт аб прыбыцці і азначыў, што другая чарга арбонскага радыуса па адной стойкай частцы зямлі, а на астатніх пільці шостых ішча павуе буржуазія. Капіталістычныя акружэнне ішча не багата сваіх ішчынаў, дауцчыкаў, дыверсантаў. Трагікам

(ПРАЦЯГ ГЛ. НА 2 СТАР.)

Рафаэль Альберці і Марыя-Тэрэса Леон аб гутарцы з таварышам СТАЛІНЫМ

Два гадзіны, праведзеныя з таварышам Сталіным, занадта кароткі тэрмін, каб адродзіць і вырашыць, чым ён з'яўляецца і што сабой уяўляе.

Першыя мінуты нашай сустрачкі з імі былі аказаны хваляваннем. Мы гаварылі так проста і сардэчна з прарадыёром вялікага Савета Саюза. Таварыш Сталін ішча сардэчнай, ішча чалавечы, чым усё, што можна сказаць пра іго. Мы былі ззіўлены фоткаю і прамічывасцю яго слоў і меркаванняў аб іспанскіх справах. Ён гаварыў з намі самым сардэчным чынам аб нашых горадах, нашых народных прывязках, нашых сязнах, нашых пісьмэнніках.

З ласкавай усмешкай гаварыў ён аб сваіх сімпатыях да нашай храбрый модалі. Ішча пісьмэннікі, яго наведвалі, асабліва падкрэслывалі яго аперіты, яго прывітальнасць. На нас зрабіў моцнае ўражанне яго дабрага, яго велічнае людзей, яго жадаанне бачыць іх ішчасавымі.

Зусім асобна адольнасць таварыша Сталіна вырашаць у сваім розуме тыя паставыныя праблемы, якія ставіць перад ім ішчае яго велізарнай краіны, і тое, што ён знаходзіць у іх месца і для нашай радзімы.

РАФАЭЛЬ АЛЬБЕРЦІ,
МАРЫЯ-ТЭРЭСА ЛЕОН.
(БЕЛТА).

Аб організацій вибараў парторганаў

Усім організаціям ВКП(б)

1. Пры правядзенні выбараў партыйных органаў неабходна строга кіравацца наступным рашэннем Пленума ЦК ВКП(б) ад 27 лютага 1937 года:

«Забараніць пры выбарах партыйных органаў галасаваць спісам. Галасаванне рабіць па асобных кандыдатах, забяспечыўшы пры гэтым усім членам партыі неабмежаванае права ацэны кандыдатаў і крытыку апошніх. Устанавіць пры выбарах партыйных органаў закрытае галасаванне (тайнае галасаванне кандыдатаў)».

2) Закрытым (тайным) галасаваннем абіраюцца:

а) дэлегаты ад парвчых партыйных органаў на раённыя, гарадскія партыйныя канферэнцыі і дэлегаты ад раённых, гарадскіх, адрогных партыйных канферэнцый на абласныя, краёвыя партыйныя канферэнцыі і з'езды нацкомпартыі;

б) члены партыйных камітэтаў і партыйныя арганізатары (там, дзе няма парткомаў) парвчых партыйных арганізацый, члены пленумаў райкомаў, гаркомаў, крайкомаў і ЦК нацкомпартыі;

в) сакратары парткомаў парвчых партарганізацый, сакратары і члены бюро райкомаў, гаркомаў, адрогных абкомаў, крайкомаў, ЦК нацкомпартыі (абіраюцца на пленумах адпаведных камітэтаў);

3) Перад правядзеннем выбараў партыйнай канферэнцыі (партыйны сход) устанавіць колькасць членаў і кандыдатаў абіраемых партыйных органаў.

4) Кандыдатуры ў новы склад партыйнага органа вылучаюцца дэлегатамі і аб'яркоўваюцца пераасональна непасрэдна на самой партыйнай канферэнцыі (асобна ў члены і кандыдаты партыйнага органа).

Наперадзе складанне спісаў і абмеркаванне іх павінен паводзіць пасяджэння партыйнай канферэнцыі (схода) не дэлегацыйна.

Абмеркаванне ўсіх кандыдатур, вылучаных у склад партыйнага органа, павінен паводзіць у тым парадку, як яны былі запісаны, па меры іх наступлення ў прэзідыум партыйнай канферэнцыі (партыйнага схода).

5) Пры пераасональным абмеркаванні кандыдатур павінен быць забяспечана неабмежаванае права ацэны вылучаных кандыдатур у склад партыйнага органа, г. зн. кожны дэлегат можа ацэніць усе кандыдатуры, вылучаныя ў прэзідыум партыйнай канферэнцыі (партыйнага схода).

6) Пасля абмеркавання кандыдатур, суіроць якіх пасугілі адвочы, неабходна, у кожным асобным выпадку, у парадку адкрытага галасавання, вырашыць пытанне аб уключэнні ці выключэнні данай кандыдатуры ў спіс, складаемы партыйнай канферэнцыяй (сходам) для правядзення выбараў у партыйныя органы закрытым (тайным) галасаваннем.

Спісы для закрытага (тайнага) галасавання рабіць на павінны пам'яткі і не павінны нумаравацца.

7) Перад правядзеннем выбараў партыйных органаў для падліку рэзультатаў галасавання партыйнай канферэнцыі (партыйны сход) абірае пчоную камісію ў колькасці, устанавімай канферэнцыяй (сходам).

Перад галасаваннем старшыня пчоной камісіі абавязан растлумачыць дэлегатам партыйнай канферэнцыі (схода) парадок правядзення закрытага (тайнага) галасавання.

Пчоная камісія перад закрытым галасаваннем абавязана падтрымаваць выбарчыя скрыткі і асобіста іх ачытаць.

8) Закрытае (тайнае) галасаванне пры выбарах партыйных органаў павінен праводзіцца на закрытым пасяджэнні партыйнай канферэнцыі ў прысутнасці толькі дэлегатаў з правам рашучага голаса.

9) Кожны дэлегат з правам рашучага голаса атрымавае атзін экзэмпляр спіса кандыдатур, намечаных канферэнцыяй (сходам) у партыйны орган. На дэлегацкім мандаце члена партыі ці ў спісах прысутных на канферэнцыі (сходах) членаў партыі павінен быць зроблена адзнака аб тым, што член партыі прымаў удзел у галасаванні.

10) Кожны дэлегат у спісе кандыдатур пры закрытым (тайным) галасаванні мае права закрэсліваць асобныя кандыдатуры ці даваць новыя кандыдатуры ў склад партыйнага органа.

11) Пасля галасавання пчоная камісія ўскрывае выбарчыя скрыткі і, не выходзячы з будынка канферэнцыі (партыйнага схода), праводзіць падлік рэзультатаў галасавання, асобна членаў партыйных органаў і асобна кандыдатаў у члены партыйных органаў.

Пчоная камісія абавязана падлічыць усе галасы «за» і «супроць» кожнай кандыдатуры ў паасобку.

Пасля падліку галасоў пчоная камісія складае прадаок, у які заносіць рэзультаты галасавання па кожнай кандыдатуры ў паасобку, і ўсе члены камісіі надпісваюць гэты прадаок.

У памішванні, дзе праводзіцца падлік, ніхто не мае права знаходзіцца, апрача членаў пчоной камісіі.

12) Пчоная камісія на пленарным пасяджэнні партыйнай канферэнцыі (партыйным сходам) дакладвае рэзультаты галасавання па кожнай кандыдатуры ў паасобку.

Абранымі ў склад партыйнага органа лічацца кандыдатуры, атрымаўшы большасць галасоў, але не менш павінны галасоў, прысутных на канферэнцыі дэлегатаў з правам рашучага голаса.

13) Усе матэрыялы закрытага (тайнага) галасавання (спісы кандыдатур, пісьмовыя заявы, падлікі галасавання і т. п.) павінны захоўвацца ў партыйных органах на правах сакрэтных дакументаў.

ЦК ВКП(б).

20 саватика 1937 г.

ПРАЦЯГ ДАКЛАДА тав. ЖДАНОВА

аказаўся знаходкай для міжнароднага фашизма, выканаў саміх брудных даручэнняў фашистскай рэакцыі па разгортванню шкідливой дзейнасці ў СССР. Многія нашы таварышы не заўважылі, што траістам з палітычнай пільны ў рабочым класе ператварыўся ў наёмную банду шпёнаў, збойнаў, дыверсантаў. Траістысты баяцца гаварыць народу аб сваіх поглядах. Неадра Трочкі інструктаваў Пятакова і Радава, што аб яго планах не павіны гаварыць нават бліжэйшым знамянікам, бо ён быў бы раскриты свае бандыцкія планы нават сваім прыхільнікам.

Партыя мае ўсе магчымасці, каб хутка ліквідаваць неадхоны ў партыйнай рабоце, але для гэтага неабходны некаторыя памаганні.

Абучыць наш актыву навуцы марксізма-ленінізма — значыць вырашыць дзельны дзельных усіх пільных задач. Догут аўдалання тэхнічнай павінен быць дапоўнен перер дозугам аўдалання большавізма. Напачатку павінен быць нашы кадры ў барацьбе з траікізмам вырашае ўсе.

Авалютаўшы большавізмам, нашы кадры становіцца больш прэзідыўнымі і пільнымі, і пераг не дозле ўжо акалпачыць іх ні пры якіх акалпачысчах.

Кожны партыйны і совецкі работнік ні на мінуту не павінен забываць аб капіталістычным акружэнні. Упералле ў нас ішчы будучы грандэзійна пільна. Трба пачытаць, што карэні траікізма не ў СССР, а за рубжом. Пільна тэорыя аб затуханні класавай барацьбы ў СССР — неабсяечная і шкідливая тэорыя. Міжнародны капітал гальваніае астаці варожых нам класаў ў СССР і ў першую чаргу спарытоўвае, як сваю аорю, траікізм.

Мы павінны выхоўваць і загартоўваць нашы кадры на іх уласных памылках, прывучыць усіх работнікаў, незалежна ад

чыноў і рангаў, мужа выслухоўваць крытыку, як-б сурова яна ні была, выпраўляць, а не змаваць свае памылкі і іюні наперат. Нашы кадры павінны, як вучыць Ленін і Сталін, ацэніць свой вошчы з вышэйшым радзавым членам партыі, а вшпатам усюю народ, вучыць масы і вучыцца ў мас.

Тав. Жданав парабавана прыводзіць вступленне на Пленум ЦК таварыша Сталіна. Ён заклікае актыву глыбока прадумаць указанні таварыша Сталіна і наставанні Пленума і часна, па-большавіцку правесці іх у жыццё.

Пленум даў абсалюта асноў і чоткую праграму работы для ўсіх нас, — гаворыць у заключэнне тав. Жданав. — Указанні таварыша Сталіна, зробленыя на Пленуме, — свечат і праектар, які асвятляе наш дзельны шлях, праграма баявой большавіцкай работы на рад гадоў.

За часнае, большавіцкае выканаванне рашэнняў Пленума ЦК для забавячэння новах перамог нашай партыі і рабочага класа!

Пасля даклада тав. Жданова разгарнуліся жывыя спрэчкі. Усе выступавшыя падкрэслівалі выключнае значэнне рашэнняў Пленума ЦК у справе карэплага палітычнага партыйнай работы, развіцця дэмакратызма і самакрытыкі. Партыйны актыву па-большавіцку ўскрываў неадхоны ў рабоце партарганізацый і ўказаву на неабсяечнасць перабуваць, на асноўе рашэнняў Пленума, усю арганізацыйную, прапагандавую і агітацыйную работу так, каб узначаліць палітычны паварот, які робіць наша краіна ў сувязі з новай Сталінскай Канстытуцыяй.

Выступавшы адалухана ўвадалі выключнае а партыі Бухарына і Рыкава за іх актывістскую, адалухіную дзейнасць, наафараную на аднаўленне капіталізма ў нашай краіне.

У спрэчках выступіў 41 чалавек, амісалася — 122.

Заключнае слова тав. ЖДАНОВА

Рашэнні Пленума ЦК, — сказаў у заключным слове тав. Жданав, — як вдале, ударылі ў самую сардэцкую частку неадхоны, калі яны знайшлі такі рэаліі дозуг на сходах актыва. І першы вынік нашага актыва заключаецца ў тым, што

мы пачалі на гэтым актыве сапраўднае, большавіцкае наступленне супроць неадхоны, якія ўскрыты Пленум ЦК і пачаць асноўныя таксама і да нашай арганізацыі.

Тав. Жданав адзначыў, што на актыве

была ўсе яшчы неадхоны крытыка гарадскога камітэта партыі, хоць ё кіраўнікі не менш другіх маюць патрэбу ў крытыцы анілі і аўдаліае асобны, падсправядзачны актыву, падсправядзачны ўсёй партарганізацыі.

На гэтым актыве, — гаворыць тав. Жданав, — мы раскратывалі неадхоны нашай работы, выразілі гатоўнасць іх ліквідаваць. Але словесных валу мала. Сіла яшчы — у справах, у выканаванні свайго павіннага. Вось чаму нам неабходна ўвесь час трымаць адкрытыя кланы самакратыі, які гэтаму вучыць нас таварыш Сталін.

Сіла рашэнняў Пленума ЦК заключаецца ў тым, што ў нас пачаў асноў дэмакратызма арганізацыйна гарантыя суіроць аорюту да старых, аджыўных метадаў работы. Гэта асноў тайнае галасаванне, праз якое замацоўвацца самакратыя.

Мы не павінны, аднак, неадхоны сціу ішчы, сілу прывычкі. Аліні актывістскі факт. Днямі, пасля ўжо паставою Пленума ЦК, у ордэжскай партарганізацыі быў каапавана ў склад пчонага бюро райкома нова сакратар, прычым у гэтай справе непрыкладную ролю адалуху інструктар абкома партыі Нікіцін, які пачаў магчымым, як ён заліў, на гэты рад паручыць рашэнне Пленума ЦК і ўваўнена спарытаў, што яго лінія, хоў, будзе пахрымана абкомом.

Нам трба трымаць порак сухіх супроць нашых неадхоны. Мы пачалі ажыўляць паварот у рабоце партыйнай арганізацыі, ведаем, што трба рабіць, якія нашы задачы. Але не ўсе работнікі аднольвава хутка і рашуча паварачваюцца. У партыйных работнікаў гатоўнасць паварачывацца больш, у таварышчэў гэта гатоўнасць лічыць вальмі нясема прываўжэнца, а паварачывацца, і пры тым хутка, трба ўсім — і партыйным, і совецкім, і профасюльным, і коасамольскім работнікам.

Тав. Жданав брэ пад крытыку становішча работы профасюлаў і, у прыватнасці, абспрофсете, указавуючы, што профасюлаў павінны кончыць шукаць прычыны, якія апраўдваюць гульбаіста і бяздзейнасць, пачуючы ва многіх профасюлаў. Мы павінны зрабіць паварот так, каб максімум нашых работнікаў

заваўваўся ў нашай партыйнай пільнасці. Але для гэтага трба, каб усе таварышы гідраві ішчырае жадаюць паварачывацца, а не раскратываюць гатамі і не шукаюць прычыны, каб анілі асцупіць, не шукаюць апраўданні для свайго гульбаіста і бяздзейнасці, інаш ім пагражае небяспэка выскачыць з пільнасці.

Будзь гаспадарлівы, — адзначае тав. Жданав, — якія ішчы ніякіх урокаў з фактаў шкідливой работы, і гэта небяспэка. Выкананенне ўрокаў са шкідливой абавязкова і для гаспадарліва, у аліні шкідливой не аказалася. Бо яно мала памяцца там, дзе гаспадарліва не будучы кланіацца аб сваім палітычным выкаванні, аб узбавенні большавізма, не будучы амацацца з бестурботнасцю, раздзельна і дэабраўнасцю, не аргашуючы правэры выкаванні.

Тав. Жданав указаву далей, што ўсю сілу нашых прапагандаў трба кінуць на падтрытку нашых практыкаў, на іх інаіпалітычнае ўзбавенне. Наша агітацыя павінен ахватваць усю масу працоных, а вэ толькі рабочых буйных прадпрыемстваў, які было да гэтага часу. Увесь працоны люд чакае намага большавіцкага слова. Мы павінны адваіць значэнне агітацыі і друкаванага слова.

Ажыўляць сапраўдны паварот ў партыйна-палітычнай рабоце — воль пачаць адалуха. Што значыць адалуха кіраваць? Гэта значыць, у першую чаргу, ніколі не забываць, што мы жыём у капіталістычным акружэнні, якому служыць у якасці штурмавога атрада нашы адалухы ворагі — траістысты. Быць прааортыўным і пільным, каб не пападацца больш упрасак. Палітычная паддаванасць у барацьбе з ворагамі рэвалюцыйнае ўсправае ўсе. Кіраваць — гэта значыць ніколі не даваць кружыцца галаве ад поспеху, не падавацца самаасадасонасці і дэабраўнасці, ніколі і нідзе не забываць, што мы аўдалімся перш за ўсе членамі партыі. Кіраваць — гэта значыць пільна аажыўляць большавіцкія метады пачору кадраў, не пераважываць асноўных вузлаў работы другарудна і мала-падтрымаванымі людзям, правяраць работу аверху кадраў, вучыцца ў мас, сідуць члену воліт кадраў з вольшым радзавым членам партыі, адваіць інаіпалітычны пільных да члена партыі. Трба пакоччыць з бязшумным аніаснамі да выключэння з партыі за пасіўнасць.

Мы — партыйная арганізацыя — павінны быць прыкладам для ўсіх ішчых арганізацый і правядзенні перабуоных ўсёй работы. І калі мы дабіліся і не малых поспехаў пры старых метадах работы, аарз аджываемых нам, як вешаі, як непаатрэбнае, бо мы паставілі адалуху арабоў паварот у палітычным жыцці краіны, калі мы пры наўнасці вельмі сур'бных неадхоны ў нашай рабоце дабіліся літаральна казачных рэзультатаў і перамог, якіх нам не можа дараваць міжнародная буржуазія, якая пачынае да нас сваіх траікіска-аіноўчэскіх дауцыхаў для шкідлівасці. — то ўстае пытанне, якіх-жа поспехаў мы дабіліся, калі па-большавіцку ліквідуем неадхоны ў сваёй рабоце і вынесем усе ўрокі з рашэнняў Пленума ЦК! Калі мы гэтыя рашэнні ЦК правядзем часна, — а наш актыву хоць і даб'еца гатага, — то мы будзем мець гіганцкае паскарэнне росту нашых кадраў, перастанем быць «беднякамі» на кадрах, створым кадры для ўсіх галін, каб не было залупчаных куткоў у нашай рабоце, каб усюды — у кожным калгасе, арцелі, жалде, прапрыемстве, ВДУ паўнакроўным жыццём жыла большавіцкая арганізацыя, білася-б большавіцкае сэрца, дзейнічалі-бы большавіцкі розум, каб кожнае месца, дзе працуюць тружанікі нашага совецкага грамадства, прадстаўляла з сабе сапраўдную пільнасць большавізма. І мы бачым талі, якія лугофныя, інаспраменныя старонкі ўпішам мы ў кігу нашых поспехаў, якіх кадры будзем і якімі мы стамем непераможнымі!



Таварыш Сталін кіруе гуртком аджарцаў у Батуме ў 1901 г. З трохлікай выстаўкі жыццяпісу, скульптур і графікі на тэму «Да гісторыі большавіцкіх арганізацый Грўзіі і Закаўказзя».

Карціна мастака П. Бусырава. «Да гісторыі большавіцкіх арганізацый Грўзіі і Закаўказзя».

Ш. ЭЛІВА

БАТУМСКАЯ ДЭМАНАСТРАЦЫЯ

9 (22) саватика 1902 года ў Батуме адбылася велізарная важнасці гістарычная падзея. Пад кіраўніцтвам Батумскага сацыял-дэмакратычнага падпольнага камітэта, створанага ў ноч нах новы 1902 год таварышам Сталіным, шэсць тысяч рабочых выступілі супроць самадзяржаўя. Гэта дэманстрацыя была першым адкрытым актыва барацьбы батумскіх рабочых за ажывленне парызма. На гэты акт самадзяржаўе адказаў расстрэлам дэманстрацыйцаў. Было многа забітых і раненых.

З гэтага часу прайшло 35 год. Наша вялікая партыя Ленін-Сталін прайшла праз тры рэвалюцыі, праз вострую крызісную грамадзянскую вайну і прышла велізарнейшую краіну да сацыялізма, які перамог у нас канчаткова. Гіганцкі перамогі сацыялізма ў СССР зарэгістраваны ў найважнейшым у гісторыі чалавечтва дакуменце — Сталінскай Канстытуцыі СССР. У свеце нашых сучасна-гістарычных заваяванняў, з гранічнай пільнаў і яносна аддзельна ў Сталінскай Канстытуцыі, гаварыць, як дэманстрацыя тысяч рабочых у Батуме тры з паловай дзесяці год назад, найважнейшая гістарычная запытанне. Мы перапоўнены вялікага рэвалюцыйнага гонару за тое, што сумелі ў такі кароткі прамежак часу, як гаварыў Маркс, «змяніць свет» на асноўнай частцы зямнага шара. Мы за гэты час стварылі новы свет, прашпаставілі нашы стары свет, які свой ратунак, адрыві — прыдыванне свайго жыцця мысліць толькі пры дапамозе фашистскай тэарэтычнай дыктатуры і новай бойні народоў. Мы зрабілі вялікую інарацыянальную справу, стварылі такі дзельны, які служыць узорам для нашых ажывячых бротаў па класу і для ўсіх прыгнечаных каланіяльных краін. Адыны шлях да перамогі ў пільнаў барацьбе велізарных мас працоных супроць кучкі прыгнечальнікаў — гэта шлях нашай партыі, шлях ВКП(б), гэта — праграма, арга-

нізацыя, стратэгія і тактыка, рэапрацаваныя Леніным і Сталіным.

Арганізацыя палітычнай дэманстрацыі 9 (22) саватика 1902 года была падольнай велізарнай важнасці, калі прыняты пад улік тагочаснае становішча рабочага руху ў прамісловых цэнтрах Расіі, станаўленне ўнутры рускай сацыял-дэмакратыі і палітычнага, акалмачына і нацпальнага асаблівасці такой далёкай украіны, як Батум з прыкладным да яго рабавым, Ленін так вызначаву становішча рабочага руху ў той час: «Рух праўдаўчэй Расіі і рабчы велізарныя крокі наперат. Пралетарская барацьба захавала новыя пласты рабочых і расаўсважвалася па ўсёй Расіі» (Ленін, т. т. IV, стар. 500).

Кожны новы дзень барацьбы рабочых у Расіі прыносіў біліскуюе пацярджанне вучыня Леніна. Паласа разбору і хістанняў павіна была прысці да канца, гэтага пастрабавалі інтарэсы ўсёй папярэаўча-ацы рэвалюцыйнага руху. Ленін пісаў: «Калі канчацца трэці і пачынацца чварты перыяд (ва ўсіх выпадку прадпрыемстваў ўжо многіх прыемат), — мы не ведаем... Але мы перда верым, што чварты перыяд павіна да ўпадання ваіствуючага марксізма, што а ўпаданне рускай сацыял-дэмакратыі выйдзе ўзанаўшай і ўзужалай, што «на змеу» ар'ергарда аперуністаў выступіць сапраўдны пералак атрад самаа рэвалюцыйнага класа» (Ленін, т. т. IV, стар. 501). І на пытанне «што рабчы?» Ленін адказаў: «Ліквідаваць трэці перыяд».

Воль у якую пару становішча рабочага руху ў Расіі і ўнутранага становішча сацыял-дэмакратыі пералавы рабчы Батум, арганізацыя і ўначавальнае таварышам Сталіным, сталі на чале сацыял-дэмакратыі рабочых і аказалі пярэдні самадзяржаўя. Душой італі вялікай рабочай чравы быў 22-гадовы таварыш Сталін, які на праця-

гу трох месяцаў (ён прыбыў у Батум з Тіфіса ў канцы лістапада 1901 года) сумелі падтрымаць умовы буйнейшай для таго часу палітычнай дэманстрацыі рабочага класа.

Работа Леніна «Что делать?» ішчы не была апублікавана. Толькі першыя некалькі нумароў староў «Секрета» з першымі артыкуламі Леніна маглі быць вачымі рэвалюцыйным дзельцам падполья. Але дагатаво было першых ленінскіх наўскаў, каб малды Сталін біліскуюе засаўі станаўленне большавізма. Ён ужо тады вельмі добра разабраўся ў задачах рускай сацыял-дэмакратыі, у пільнаў і стратэгіі і тактыкі. Ён вельмі добра разумеў рашучае важнасць арганізацыі рэвалюцыйна-рабчы. Ён вельмі добра разумеў, што арганізацыя рэвалюцыйна-рабчы можа акалчэцца і ўзанаўшчы ў абстаіны развівацца і папярэаўчацца руху мас. Для Сталіна было ясна, што толькі арганізацыя рэвалюцыйна-рабчы, якая шпёнаіра кіруе рухам мас і ўзанаўшчы вельмі тэтых мас да ўрабонага задат класа, можа заваяваць аўтарытэт і біспрачны права на кіраўніцтва.

Батум, па сведчанню ліберальных мемуарыстаў таго часу, «памыраўшчыся з дзельнай хуткасцю, кінеў і пераўсважэ». Батум, пасля ліквітацыі там папярэаўча, станаўленне адалухай баікніскай наапрамислаўцаў, Ротышылі, Манташына і іжа з імі асноўвалі там фабрыкі і заводны, абслугоўваўшы экспорт вавоў праза Батумскі порт. У Батум павінакі велізарны масы народу ў пошук дзельнага жыцця. Аматыры пачыны, грабжу, сутэпэры, спекуляты ўсіх напільнальсцей папярэаўча ў новаадкрыты горад, але «абольны усюг», гаворыць у сваіх мемуарах пессемнік Кізілшыльі, «Батум перааьшае шаштэтыя асікі». У Батум хлінула ўдварачаю а дзельнаў аспілаацыйні ўначавальнае вавокая бегнага з Імерэты, Мігрэлі і Гурзі. Гэта бегнага і складала рэзервуарную арыю прамісловасці, што прыносіла Ротышылі велізарныя барышы.

Большасць насельніцтва горада складалі работчы — гурзіны (імерэтыны, мігрэлыны, гурзіны і ішчы). Гэта рабочая большасць вавокальніцка ападаліся пад асобны паглядом чыноўнікаў і жандармерыі рускага цара. Што рабчы рабочым, з чаго пачаць, да што амацацца, а кім іюні і супроць каго амацацца? — усе гэтыя пытанні хвалавалі рабочых і на іх трба было дель прываліваць адка. І Ленін у сваім тэпільным «Что делать?» даваў вычарпальны адка на гэтыя падобныя пытанні рабочага руху. Таварыш Сталін адказаў на гэтыя пытанні настольнай барацьбой за стварэнне большавіцкай арганізацыі ў Закаўказзі. Але ў Батуме талы багата знайшлось людзей, чые галасы з самага пачатку сталі гучэць фальшам, і фальшам паводным. На сцену выступіў «ар'ергард апаруністаў» (Чхеідзе, Рутышылі, Жорданія і ішчы), якія спрабавалі прытушыць раагарачыіся каспэр рабочага руху, каб завесці рабочых на ролю «хваста лібералаў».

Да чаго і куды авалі легальныя марксісты рабочых Батума? У вавокальніцкай школы, у бібліятэкі і на выхуцку да гарадской буржуазіі, стараліся ўлічыць у барацьбу за захон самакратывання. Яны кілакі рабочых да ўдзелу ў камінальных ронных груп уласнікаў, кантраваўшы да акалпачацельнага гарадскоў і вавокальніцка бегнага. Рэвалюцыйную барацьбу рабочых яны лічылі немагчымай. Чхеідзе наваў даказваў, што ў выніку наўнасці прамых і асветленых алектрычнасцю вуліц негальна-рабчы работа ў Батуме немагчыма.

можа быць прынесена рабочаму толькі зноуны, г. зн. звонку акалмачына барацьбы... Галіна, з якой толькі і можна пачарнуць гэтыя веды, ёсць галіна адысны ўсіх класаў і пластоў да дзяржавы і ўрада, галіна ўзаемаадносін паміж усімі класамі» (Ленін, т. т. IV, стар. 422). І таварыш Сталін прынёс гэту свідомасць пераважным рабочым Батума. Зарно прадлі траіла на сярнячую глебу. Сталін стварыў арганізацыю, якая ўзяла на сабе апрадэаўчыва інтарэсаў усю руху ў пралым, уканаў гэтыму руху яго канчатковай мэты, які палітычны замах, ахову яго палітычнай і ідэінай самаасстойнасці».

Рух рэ самізіўнымі крокамі. У студзені і лютым 1902 года таварыш Сталін арганізаў рад буйных забастовак рабочых заводоў Ротышылі і Манташына, якія скончыліся перамогай рабочых. 7 саватика па пачоцці Турецкага базару адбыўся шматтысячны мітынг рабочых, які адркыта аб'яркоўваў патрабаванні рабочых завака Ротышылі. Мітынг быў разнаўным завакам. Парксія жандары аршытавалі 100 рабочых. Сталін быў душою мітынга. На другі дзень таварыш Сталін арганізаваў дэманстрацыю пратэсту з патрабаваннем вызавалення аршытаваных рабочых. Дэманстрацыя скончылася новым аршытам некалькіх сот работчы і акалпачэннем іх у турму. Не гледзячы на гэта, таварыш Сталін з найважнейшай настольнасцю прадлаўваў барацьбу. 9 саватика 1902 года ён арганізаваў ўначавальнае магучую дэманстрацыю батумскіх рабочых. Ленінская «Секра» так апісвала падзеі гэтага дня: «... 9 саватика, а дзельнай галінае, да пераскель

ДА НАВІГАЦЫІ НЕ ГАТОВЫ

ВІШЭВСК. (Кар. «Звязда»). Вясна ўступіла ў свае правы. Толькі пласт іду на рэчцы, падаграваема сакавічкім сонцам, тае ўсё хутчэй і хутчэй. Заходзя Давіна свой прасторым водны шлях адчыняе для навігацыі.

У якім-жа становішчы знаходзіцца судны? Ці гатова ўсё для сустрэчы навігацыі?

— Параходы на парох—аўтаматычна заўважэ нам начальнік суднарамонтных майстэрняў т. Окунеў. — Хоць заўтра пускэй у плаў.

У сапраўднасці гэта казка не так. Ні адна адзінка як а паравоза, так і непаравоза флота лічэ паўнасна не адрамантавана і да аднаціцца не гатовы. На салырскай парохад «Волката» адрамантаван толькі на 87 проц. Не зачынена афарбоўка, абшукана бісава, адкаляна пінтусе, рамонт катла і інш. На парохадзе «Веліса» не адрамантавана палуба, ізаляцыя катла і інш. У такім-жа, прыкладна, стане знаходзіцца ўсе астатнія пароходы як пасажырскія і таварныя, так і мотакалеры і невялікі флот. Усюды яшчэ б'юць шмаг нескончанай работы.

Тав. Окунеў аўтаматычна заўважэ: «Нічога, наспеем. У крайнім выпадку будзем фарбаваць на халу».

Па плану флот павінен быць адрамантаван да 10 сакавіка. Але выключна дрэнная арганізацыя працы прычына да таго, што пароходы па гэты дзень яшчэ не гатовы.

На парохадзе імя КП(б)В пасля рамонту авезалася, што верхняя палуба дае пец. Былі пераробкі і на парохадзе «Валката». Дрэна адкаляна і невялікія судны. Дарэчы, кіраўнітва Ісправіцкага дэпартаменту па гэты дзень яшчэ не прыслала свайго інжынера — рэгістра для агляду катлаў.

Капітан пры рамонце сваіх пароходу не прымаюць ніякага ўдзелу, не п'яважэ ходам і якасцю рамонту парохаду.

Не лепшая справа і з забеспячэннем парохаду малымімі складамі і абслугоўваючым персаналам. Вішэўскай прыстані (пачаткі прыстані Шуаля) нехватка памочніцкай капітанаў, вузляч, памочніцкаў механікаў, влікаў, колькасці капітанаў і памочніцкаў матаросаў. Не пача та яшчэ вярбоўка матаросаў.

Кепска наладжана справа і з забеспячэннем тэхнічна і іншых матэрыялаў. Прыставіў нехватка 5 тыс. метраў. У недастатковай колькасці забеспячаны пароходы вугалем, гаручым і змазачным матэрыяламі.

Кіраўнітва Ісправіцкага пароходства праляе слабіцца навігацыйных адносін да правільнага навігацыйных работ.

Арк. ЗАРУБЕЖНЫ.

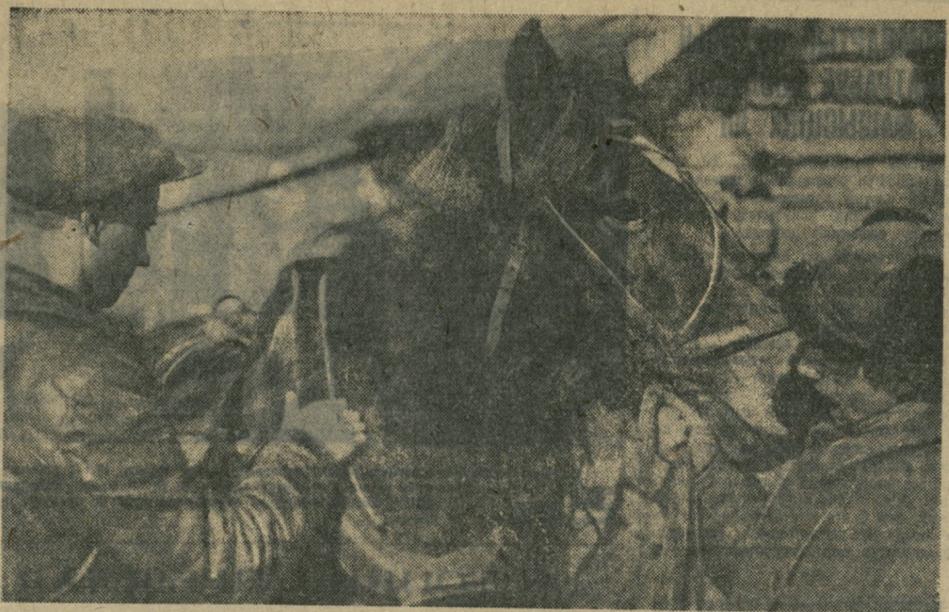
ГРУБЕШЧЭ ПАРУШЭННЕ ДЭМАКРАТЫІ

ВІШЭВСК. У сувязі з разарганізаванай ініцыятыўнай армія імя 25 кастрычніка на 10 сакавіка былі прызначаны пераважны праўдзены. Усе члены арміі чыкалі справядліва старшын, але ж не чыкалі не было.

Старшыня Беларускага тав. Шэрман, які праводзіў пераважны, абмежаваў толькі інфармацыяй аб разарганізацыі. Нараўніку арміі Нехаміну гэта было ярына на руку. Наасобныя члены арміі, якія хацелі крытыкаваць работу праўдзены, слова не атрымалі.

На выбарах прысутнічала ўсяго 111 чалавек, а ў арміі налічвалася 141. Характэрны такі факт: пры галасаванні за кандыдатуру Нехаміна было падаана ўсяго 53 галасы. Аднак, кіраўнікі схода Шэрман і Раткоў (секратар парткома) рамкі ўсё-ж прывялі Нехаміна ў праўдзены. Ініцыятыву прывялі Нехаміна ў праўдзены. Ініцыятыву прывялі Нехаміна ў праўдзены. Ініцыятыву прывялі Нехаміна ў праўдзены.

ШНЕЙДЗМАН, АРШАНСКІ ЦЫРЬЛЬСОН.



У жаласе «Чырвоны агародні» Менскага раёна ўсе коні сярэдняй і вышэйсярэдняй упітанасці. Калгас адрамантаваў інвентар і гатую да выхodu на паллявы работы. НА ЗДЫМКУ: коні жаласе т. Вішнёўскі Я. А. і брыгадзір т. Лабкоўскі А. П. падганяюць вупраж янаю.

РАІЗЕМАДЗЕЛ НЕ ДАПАМАГАЕ КАЛГАСАМ

У Сіроцінскім раёне амаль ніякай работы на паўрахоўдзі да сабум не выдзена. Раёна гаспадарства да сабумі і ачысціцы насення, рамонту сельскагаспадарчых машын і інвентара, дрэнна ідзе вывазка ўгнаенняў.

План засыпкі і асартыроўкі насення выканан па раёну на 70 проц., а па асобным сельсowетах яшчэ горш, як, напрыклад, Ляўжанскі, які правёў асыпку толькі на 18 проц., Спакі — на 30 проц. План рамонту машын выканан па раёну на 68 проц.

Награмажэе становішча з вярбоўкай гною. План па раёну выканан толькі на 24 проц., па вывазцы торфу на ўгнаенне — на 13 проц. Асобныя сельсowеты, як Старапоўскі, зусім не раславаў вывазку гною. Зрынаюць яшчэ вывазкі Баранкаўскі і Кілічынскі сельсowеты.

У алошніх лічбах лютага раён атрымаў насенную суду. Гэта суду размеркавана па жаласах як палова, не ўлічваючы запатрабаванні кожнага жаласа. У некаторых жаласах Обальскага сельсowета насенне скарымавацца жыццелю.

Награмажэе ў раёне становішча з пагадом жыццелю, асабліва з конямі. Нама назежных клопатаў аб яны і з боку

Е. ЕГРОВА.

КАНКРЭТНАЯ ДАПАМОГА КАЛГАСАМ

Паміж жаласамі Чавускага раёна і агрардэбаназучым інстытутам Беларускай Акадэміі навук у гэтым годзе яшчэ пачынай завязалася сувязь. Інстытут выпусціў спецыяльную брашуру аб вопыце работы ільняных азнаўч-тываўчых Чавускім.

У гэтым годзе інстытут намяціў правесці влікую навуковую работу ў двух жаласах: «Новая жыццё», Антопаўскага сельсowета і «Юны комунар», Балаўскага сельсowета. У гэтых жаласах будзе праведзена супольная хімічная ўсёй гаспады, будыць максімальна скарыстаны масовыя ўгнаенні: торф, гной, птушынны набыт, попел. Калгасы «Юны комунар» і «Новая жыццё» ўжо знаходзіцца пад наглядом групы навуковых работнікаў інстытута. Непарадна кіруе гэтай работай старшыня

Е. МЕЛІКАДЗЕ

ВЫСТАўКА НАРОДНАЙ ТВОРЧАСЦІ

Ленін на ўсіх сваіх выказваннях па пытанніх мастацтва падкрэслівалі велізарнае значэнне ўсебаковага культурнага развіцця шырокіх народных мас. Ён лічыў найчымсьці развіцця народнай культуры найважлівым заваяваннем Влікай пролетарскай рэвалюцыі і верным залогам ажыццяўлення ўзвышанага Леніна вучыў нас, што імяна Леніна агіднага культурнага ўзрушэння найшарэйшых мас стварэе шчырую і здаровую аснову, на якой вырастуць магутныя і нечымаральныя сілы для развіцця ўсіх талі мастацтва.

Наша сталінская эпоха зрабіла фактам усебаковага культурнага развіцця магнаціанальнага народу Савецкага Саюза. Перамога сацыялізма ў нашай краіне, змажэе культурнае жыццё працоўных влівалі небылай ўзвышанай народнай творчасці. За апошнія два гады ў Маскве дэманстравалі выдатныя дасягненні народнай творчасці рошых напывальнасцей. Адным з якіх прыкладаў гэтага з'яўляецца выстаўка народнай творчасці РСФСР, адкрытая ў Дзяржаўнай традыцыйскай галерэі 7 сакавіка 1937 года.

Прадставлены лепшыя ўзоры старога народнага мастацтва. Іх німнога. Нямнога таму, што пад націскам буржуазнай культуры народнаму мастацтву развіцця было вельмі цяжка. Замест яго ў народны быт дакучылі і шырока насадзілі штэпаны буржуазнай, імшанскай жыццёў, якія скажылі народны стыль і прывялі яму чужыя і варажыя элементы.

Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя адкрыла эпоху адраджэння народнага мастацтва на новых сацыялістычных асновах. Раменнікі-саматужнікі, калісція абразы — нашыя пераагарты і з самасстойных мастакоў. Усе народныя мастакі атрымалі магчымасць замест грамадзянска саматужніцтва ажыццяўляць у сваіх творчых хвалючых іх тэм. Узніклі новыя ачагі народнай творчасці.

Усе гэтыя карысныя змены яра адлюстраваны ў экспанатах выстаўкі народнай творчасці. Асабліва выдзяляюцца на выстаўцы творы мастакоў Палеха, Месеры і Холуя. Гэтыя тры цэнтры народнай творчасці карыстаюцца шырокай вядомасцю ў нашай краіне і за граніцамі. На выстаўцы багата прадставлены заслужаныя дзеянні мастацтваў — палехскія мастакі: І. Балаўц, Вакураў, Голікаў, Катухін і Марцінуц. Разам са старымі майстрамі на выстаўцы паказана пэлае навае маладых таленавітых мастакоў, выхаваных у савецкіх умовах. З мастакамі Палеха паснахова саапарнічаюць мастакі Месеры і Холуя. Асобная група твораў гэтых трох мастакаў калектыўна прывячана ўзнаўленню літаратурных вобразаў влікіх рускіх пісьмніцкаў — Пушкіна, Некрасова, влікага пролетарскага пісьмніцка Горкага і іншых. Велізарная колькасць кампазіцый палехскіх і месерскіх мастакоў навае рускімі народнымі славямі і казкам. Вельмі влікае месца ўдзелае таксама былінам. Влікі помнік староў рускай літаратуры «Слова аб палку Ігараве» аказвае багачэйшай крыніцай для творчасці мастакоў.

ПЕРАД СЯўБОЙ

Жаласнікі сельскагаспадарчай арміі «Пулдзавец», Крулянскага раёна, у адказ на даклад любімага правяра прапоўчых таварыша Сталіна і новую Сталінскую Канстытуцыю, абавязаліся атрымаць у 1937 годзе высокі сталінскі ўраджай.

Свае абавязанствы жаласнікі з горадам выконваюць. Калгас «Пулдзавец» па-б'ярому падытрывае да вясновай с'ябы. Увесь сельскагаспадарчы інвентар адрамантаваны. 30 плугоў, 29 барон «зіг-заг», 8 спружымавае і жаласны стацыя с'яўбыня.

Насенне засыпана для с'ябы чыстым і правяраным на ўсхожасць зярном. Пасля таго, як прапусцілі праз трымер, зрабілі агляды, па якому влікаў, што насенне мае 99—100 проц. усхожасці. Зараз Гілаўска-шчыка Аляксей Каланаў штодзённа перамажа насенне ў асках.

Паміж званнямі і брыгадамі ў жаласе разгарнулася сацыялістычная саапарніцтва на лепшае правядзенне вясновай с'ябы.

На поле ўжо вывезена 8 тон торфу і 70 тон гною. Торф і гной складзены ў штабелі правільнай формы і добра ўтрамбаваны. Завезана ў жалас 14 тон мінеральнага ўгнаення і сваімі сіламі сабрава 18 цэнтнераў пошэцу і 2 цэнтнеры паміту.

Жаласнікі паставілі залучу — дабіцца ў асабнім годзе 18—21 цэнтнераў зэрнавых з кожнага гектара, 270 цэнтнераў бульбы і 8 цэнтнераў ільняваліка.

В. БЕЛЯЦКІ.

ШКОДНАЕ ДАБРАДУША ПРАКУРОРА

У снежні мінулага года да жаласнікі, члена праўдзены сельскагаспадарчай арміі імя Максіма Горкага Шаройкі Маршы з'явіўся рахункавод Гравіцкага сельсowета, Леўцікаў і патрабаваў аздаць д'я. Марша не разумеў і чым справа і напросіла раслуцмачыць. Як агіём агардэе Леўцікаў, крывёю наліліся вочы, пацярпелі, с'яў зуба пачаў распрывячэцца. Біў чым папала, біў пакуль сагнаў злосьце. Пасля забраў д'я, які жаласны с'яла да прысядзібным участку.

Прэзідыум сельсowета асудзіў варажы дэмані Леўцікава, яны ято з работы і матэрыял накіраваў слухачым органам. Даведзаныя аб гэтым, райваканкам заступіўся за нарушальніка саветскіх законаў. Замест прышчэплення да адказнасці, у райваканкоме рамкі перамяніць месца работы Леўцікава, накіраваўшы яго рахункаводам у Гусарскі сельсowет.

Чайперты месці як у пашках марынуецца справа аб злачынных, антысаветскіх дзеяннях Леўцікава. Старшыня Гравіцкага сельсowета тав. Майсеенка гаворыць, што яшчэ ў снежні справу дала пракурору, пракурор адказае, што яе пераслаў у міліцыю. У міліцыі адказаваць, што следства влі і справа знаходзіцца ў пракуратуры.

Не толькі гэта. У следчых органах марынуецца адна справа на партушальніцкаў рэвалюцыйнай законнасці. У жаласе «Чырвоны кут», Малашкавіцкага сельсowета аруноўчы ворагі — былія кулакі і шчыраапаўчаны. Васількі Іван, былы ілюга былія эксклаўтатары, трымаў батракаў. Каб паабячыць раскулачвання, Васількі пралез у жалас і пачаў яго разважываць. У 1929 годзе ён падгаварваў жаласніцкаў разважываць жалас, сам першы вліваў з арцел, забраў ужо майсэршчы і расстрашыраў яе.

У 1935 годзе Васількі яно пралез у жалас «Чырвоны кут» і працягвае шкодную работу. Ён знічэе конскае пагадоўе, падгаварвае жаласніцкаў не выхадзіць на работу.

Жаласнікі спрабавалі выкрыць гэтую шайку шкоднікаў, але ім ворагі створылі кожнасць. Гэта яны 77-гадовага староў Пракапенку Рыгора паставілі вараўніком, а пасля пакаралі з кладзавой маса, сада, мёд і самі-ж влікалі акт на дзела Пракапенку.

Следчыя органы Кілімавіцкага раёна правялі «аператыўныя». Судом жаласніцкаў Пракапенка Рыгор быў асуджан на 6 месцаў прымусовых работ.

Не спадзячы на тое, што ворагі выкрыты, пракуратура нічога канкрэтнага не зрабіла, каб выправіць гэтую творчасці, а імяна — вельмі прыгожы роспіс бытавых рэчаў, у першую чаргу бліжніх народных. Творчыя магчымасці фелоскінаў яшчэ не разгарнуліся: больш часткай фелоскінаў мастакі займаюцца капіраваннем карцін рускіх мастакоў. Высокая культура іх майстэрства павіна знайсці прымяненне ў больш разнастайных і арыгінальных творах.

Зусім выключнае месца на выстаўцы займае разьба па дрэву. Аўтарамі экспанатаў гэтага аддзелу выстаўкі з'яўляюцца многія народныя мастакі рошых раёнаў. Экспанатаў страпаніць багатай аэстэтычнасцю — ад простых дэравяных расфарбаваных пацак і расфарбаванай маблі да закончаных скульптурных твораў і жывапісных кампазіцый на дошках народнага мастака Горкаўскага края — Масіна. І, разам з тым, які ўсіх гэтых твораў аднолькава характэрны непароднае ўспрымаць жыццёвых з'яў, прастата і яснасць мастацкай мовы. Самая складаная многіафігурная разьба зрамаеца адрэзу. Гэтай-жа жыццёвай, аэраумелай мовай гаворыць прыгожая разьбяная косць Халмагор, Табоўска і далёкай Чукоткі.

Асобна трэба адзначыць спецыяльна выкананыя для выстаўкі парталы. Уваходзі кожнага аддзела і залаў выстаўкі аформлены парталамі ў стылі разнастайных і іх экспанатаў. Гэтыя работы былі выкананы народнымі мастакамі непародна на выстаўцы. Багата дэкаратывнае выкананне парталаў у спалучэнні з умелым выкарыстаннем матэрыялаў народнага мастацтва дэманструе найшарэйшым магчымасці выкарыстання сіл майстэрства народнага мастацтва ў савецкай архітэктуры для ўпрыгожвання грамадскіх будынкаў і жылляў.

Усё гэта багачэйшая па зместу выстаўка з'яўляецца толькі частковым аглядом саветскага народнага мастацтва РСФСР. Яна паказвае сучасны стан народнага мастацтва, яго дасягненні, яго будучыню. Наша партыя, урад, асабіста влікі Сталін удзяляюць влікую ўвагу развіццю народнай творчасці і акружаюць яе любоўю і клопатамі. Народная творчасць дасягне найважэйшага росквіту на ўмовах пераможнага ў нашай краіне сацыялізма.

РАБОТА ў ГОРАДЗЕ АДСУНУТА НА ДРУГІ ПЛАН

Рэчына—зямля з прамысловых гарадоў Савецкай Беларусі. На запалкавай фабрыцы, фанерным, лесаніжным, півкавым, дубільна-экстрактным звадох сканцэнтраваны даволі значны атрад рабочых. У свой час гэтыя прапрыемствы былі асноўнай базай работы партыйнай арганізацыі, асноўнай крыніцай, адкуль яна чэрпала вопыт палітычнай, культурнай работы. Асноўна яна чэрпала кіруючыя кадры работнікаў прамысловасці, саветскай, кааператывнагаў устаноў. Заводы давалі дзесяткі таленавітых арганізатараў сацыялістычнай сельскай гаспадары. Партыйнае жыццё, палітычна-масаваа работа ў горадзе служыла прыкладам для пастановкі ўсёй работы ў раёне.

Гэта было ў мінулым. Імпер работу Рачыцкай партыйнай арганізацыі нічым неляга адрозніць ад высокаых партарганізацый, якія не маюць у раённым цэнтры значных атрадаў рабочых. Пытанні палітычна-масавай работы ў горадзе адсутны на другі план. Іх месцы занялі пытанні гаспадарчы, пытанні работы на вёсцы.

У райкоме, напрыклад, аздажыцца а тым, што сарод хатніх гаспадары, некааператывнагаў саматужнікаў, якія склазаюць больш 30 процантаў насенствіцы горада, партыйная арганізацыя не правялі ніякай палітычна-масавай работы.

Не можа райком паказвацца і пастаноўкай палітычнай работы на прапрыемствах. У студзні, напрыклад, партыйная арганізацыя рашыла правесці палітычныя матэрыялы Надзвычайнага VIII Усеазавага З'езда Саветаў. На заводах гэта мерапрыемства было сустрагана з влікім задавальненнем. Работыя—чыкавіліся палітычнымі пытаннямі, пачамі і іспыні і т. і. Сталі пытанніаў прэсуючы і паху ў партыю, дарэчы, знічэная частка пытанніаў, здытых работнікамі, свецыцца аб тым, што Сталінская Канстытуцыя не даведзена яшчэ да кожнага рабочага, не раслуцмачана глыбока і ўсебакова. Але ў райкоме хутка забыліся аб партыі і не спыніліся з тым, каб работчы атрымалі вычарнальны адказ на запалкі імі пытанні. Так, на фанерным заводзе імя Галазавы партком сабраў 61 пытанне, гэта было ў студзні, але работчы да сённяшняга дня чакаюць адказу на іх і наўраць ці даважыцца яны.

На абвестны дні плануемаў, сходаў партыйнага актыва і раённых партыйных сходах амаль ніколі не папалазі пытанні палітычнай работы ў горадзе. Як правіла, тут гаварылі па пытанніах сельскай гаспадарчы. Гарадскія камуністы былі паабавязаны магчымасці пагаварыць на важнейшых пытанніах работы ў горадзе.

Нельга сказаць, каб райком партыі не скаіваў на радыі гарадскіх камуністаў. Яны склавілі і часам нават даволі часта. Звычайна яны пачыналіся аформіальна аднаго з секратараў РК аб ходзе выважвання гаспадарча-радыічных кампаній на

вёсцы, а ўседа за гэтай інфармацыяй аэраваў-ж зачытывалі спіс камуністаў горада, мабілізаваных упаўнаважанымі РК і РВК па сельсowетах.

Райком створаа семінар агітатараў, які складалася з камуністаў горада. Рагулярына яны абіраюцца, атрымліваюць кансультацыю і накіроўваюцца для прывядзення палітычнай у жаласі. Мерапрыемства гэта бясспрэчна добрае, але таму райком не створыў таксама семінар агітатараў для горада і ў першую чаргу для тых пластаў працоўных, якія астаюцца па-за ўвагай партыйных арганізацый.

Кіраўнікі раёна далажа не часта бываюць на горадскіх прапрыемствах, у арцелях, жэстах. Радка калі якому-небудзь рабочаму калектыўнаму спытачыцца пра слухаць па сваім сходах, напрыклад, даклад, або выступленне старшыні райваканкома т. Андрэенкава. Іні, праўда, па слухаўшы яго адночы, не асабліва прагучы слухаць яго ў другі раз. Гэта не вынікае з таго, што Андрэенкаў не можа красамовна гаварыць. Не, справа не ў гэтым. Наадварот, Андрэенкаў па ўсёкі час гатую зрабіць дзвухгадзінны даклад на любую тэму. Рыхтавацца яму няма патрэбы, ён-жа старшыня райваканкома, ён дзейнічае сваім «аўтарытэтам».

10 сакавіка Андрэенкаў «апчасціў» сваёй увагай партарганізацыю півкавага завода «Інтэрпартыкал». Ён з'явіўся на даручэнню бюро райкома зрабіць даклад на партсходах аб влікіх племума НК ВКП(б).

Даведз папаче незвычайна, Андрэенкаў уніваўся на трыбунах, акінуў вачыма сходы і пшчотнацыя зваліў:

— Я вам не прости дакладчык, а член бюро райкома...

Не ставім апысваць, як гэты «не прости дакладчык» рабіў дэклад. Нам влікоў толькі, што камуністы былі абураны гэтым дакладчыкам. Андрэенкаў не раслуцмачу, ім супраціві і велізарнае палітычнае значэнне прывячых племумаў рашэнняў, больш таго, ён дапусціў антывартыйныя адносіны да гэтых гістарычных рашэнняў. Камуністы півкавага завода аэраваў пасля атрымання дакладу з матэрыяламі племума, аднадушна адобрылі выключэнне з партыі праўдч ашчэпнаў Бухарына і Рыкава, а Андрэенкаў уадумаў арганізаваць дакуцыю па гэтым пытанніау.

І камуністы гэтым правільна зрабілі, калі яны далі адпор Андрэенкаву. Дарэчы, якія яноамілі яму, што ў члены племума РК і ў члены бюро РК яны яго не абіралі, аб гэтым у іх райком не пыталіся.

Гэты-ж веліколы надзвух з'явіўся на курсы саветскага актыва і без усялякай пахрыткі чытаў лекцыю аб жыравае. Не пажыла аздажыцца, што курсанты, апрача бытавыяны, нічога не атрымалі ад гэтага, а даведку сказаць, лектара.

— Так у гэтым падыходзіць да вырашэння такіх важнейшых партыйных спраў, СТОЛІН.

ШКОДНАЕ ДАБРАДУША ПРАКУРОРА

У снежні мінулага года да жаласнікі, члена праўдзены сельскагаспадарчай арміі імя Максіма Горкага Шаройкі Маршы з'явіўся рахункавод Гравіцкага сельсowета, Леўцікаў і патрабаваў аздаць д'я. Марша не разумеў і чым справа і напросіла раслуцмачыць. Як агіём агардэе Леўцікаў, крывёю наліліся вочы, пацярпелі, с'яў зуба пачаў распрывячэцца. Біў чым папала, біў пакуль сагнаў злосьце. Пасля забраў д'я, які жаласны с'яла да прысядзібным участку.

Прэзідыум сельсowета асудзіў варажы дэмані Леўцікава, яны ято з работы і матэрыял накіраваў слухачым органам. Даведзаныя аб гэтым, райваканкам заступіўся за нарушальніка саветскіх законаў. Замест прышчэплення да адказнасці, у райваканкоме рамкі перамяніць месца работы Леўцікава, накіраваўшы яго рахункаводам у Гусарскі сельсowет.

Чайперты месці як у пашках марынуецца справа аб злачынных, антысаветскіх дзеяннях Леўцікава. Старшыня Гравіцкага сельсowета тав. Майсеенка гаворыць, што яшчэ ў снежні справу дала пракурору, пракурор адказае, што яе пераслаў у міліцыю. У міліцыі адказаваць, што следства влі і справа знаходзіцца ў пракуратуры.

Не толькі гэта. У следчых органах марынуецца адна справа на партушальніцкаў рэвалюцыйнай законнасці. У жаласе «Чырвоны кут», Малашкавіцкага сельсowета аруноўчы ворагі — былія кулакі і шчыраапаўчаны. Васількі Іван, былы ілюга былія эксклаўтатары, трымаў батракаў. Каб паабячыць раскулачвання, Васількі пралез у жалас і пачаў яго разважываць. У 1929 годзе ён падгаварваў жаласніцкаў разважываць жалас, сам першы вліваў з арцел, забраў ужо майсэршчы і расстрашыраў яе.

У 1935 годзе Васількі яно пралез у жалас «Чырвоны кут» і працягвае шкодную работу. Ён знічэе конскае пагадоўе, падгаварвае жаласніцкаў не выхадзіць на работу.

Жаласнікі спрабавалі выкрыць гэтую шайку шкоднікаў, але ім ворагі створылі кожнасць. Гэта яны 77-гадовага староў Пракапенку Рыгора паставілі вараўніком, а пасля пакаралі з кладзавой маса, сада, мёд і самі-ж влікалі акт на дзела Пракапенку.

Следчыя органы Кілімавіцкага раёна правялі «аператыўныя». Судом жаласніцкаў Пракапенка Рыгор быў асуджан на 6 месцаў прымусовых работ.

Не спадзячы на тое, што ворагі выкрыты, пракуратура нічога канкрэтнага не зрабіла, каб выправіць гэтую творчасці, а імяна — вельмі прыгожы роспіс бытавых рэчаў, у першую чаргу бліжніх народных. Творчыя магчымасці фелоскінаў яшчэ не разгарнуліся: больш часткай фелоскінаў мастакі займаюцца капіраваннем карцін рускіх мастакоў. Высокая культура іх майстэрства павіна знайсці прымяненне ў больш разнастайных і арыгінальных творах.

Зусім выключнае месца на выстаўцы займае разьба па дрэву. Аўтарамі экспанатаў гэтага аддзелу выстаўкі з'яўляюцца многія народныя мастакі рошых раёнаў. Экспанатаў страпаніць багатай аэстэтычнасцю — ад простых дэравяных расфарбаваных пацак і расфарбаванай маблі да закончаных скульптурных твораў і жывапісных кампазіцый на дошках народнага мастака Горкаўскага края — Масіна. І, разам з тым

